

AWAKEN THE WORLD

Video Transcriptions

Samadhi 2 - It's not what you think

**SAMADHI
2**

awakentheworld.com

Phiên âm video

Samadhi phần 2 ("Đây không phải là những gì bạn nghĩ")

Những người thầy tinh thần vĩ đại của thế giới cổ đại và hiện đại đều giữ quan điểm rằng Chân lý Nguồn cội của chúng ta không phải là tài sản của một tôn giáo cụ thể hoặc truyền thống tâm linh, nhưng có thể được tìm thấy được trong Trái tim của mỗi người. Nhà thơ Rumi có nói rằng: "Mặt trăng đó ở đâu, trăng mà không bao giờ mọc và không bao giờ lặn? Linh hồn đó ở đâu, linh hồn mà không ở trong chúng ta và không thể thiếu chúng ta? Đừng có nói rằng nó đang ở đây hay ở đó.

Toàn bộ tạo vật được Sáng tạo là những Vật, nhưng chỉ dành cho đôi mắt có thể nhìn thấy. Trong truyền thuyết về Tháp Babel, nhân loại bị chia rẽ bởi nhiều ngôn ngữ, tín ngưỡng, văn hóa và quan điểm. "Babylon" theo nghĩa là là "cổng của các vị thần". Cái cổng là tâm trí suy nghĩ của chúng ta, các cấu trúc có sẵn của chúng ta. Những tạo vật mà đã nhận ra bản chất thực sự của mình, bản chất của mình bên ngoài giới hạn của những cái tên và các dị dạng, được đầu thai cho những bí mật lớn lao mà ẩn đằng sau những cánh cổng này.

Người ta đã sử dụng những câu chuyện ngụ ngôn cổ xưa, câu chuyện ngụ ngôn về con voi, để mô tả làm thế nào, trên thực tế, các truyền thống khác nhau để chỉ ra một Chân lý vĩ đại. Mỗi một người trong nhóm người mù chạm vào các bộ phận khác nhau của voi, nhận ra được một ý tưởng nhất định về con voi là gì. Người mà đứng dưới chân một con voi mô tả nó giống như một cái cây. Người mà đứng ở đuôi con voi nói rằng con voi giống như một sợi dây. "Con Voi giống như một ngọn giáo", đó là người đứng gần ngà nói về nó. Nếu mà chạm vào tai nó, thì có vẻ như con voi giống như một cái quạt. Người mà chạm vào một bên hông voi chắc chắn rằng con voi giống như một bức tường. Vấn đề là ở chỗ chúng ta chạm vào phần nào của con voi và chúng ta cho rằng kinh nghiệm của chúng ta là một sự thật duy nhất. Chúng ta không muốn nhận ra hoặc tính đến thực tế rằng, trải nghiệm của mỗi người đơn giản chỉ là những phần khác nhau của cùng một con vật. "Triết lý vĩnh cửu" đó là sự hiểu biết rằng tất cả các truyền thống và tâm linh đều có chung một chân lý - sự hiện diện của một Thực tại huyền bí hoặc siêu việt, trên cơ sở đó tất cả các kiến thức tâm linh và giáo lý nảy sinh.

Svāmī Vivekānanda đã tóm tắt bản chất của những lời dạy của "triết học vĩnh cửu" đã nói: "Kết quả của tất cả các tôn giáo là sự hiểu biết về Đức Chúa Trời trong tâm hồn. Đây là một tôn giáo phổ quát". Trong bộ phim này, khi chúng tôi sử dụng từ "Đức Chúa Trời", nó chỉ đơn giản là một phép ẩn dụ cho sự Siêu việt, chỉ ra một Bí ẩn vĩ đại vượt ra ngoài tâm trí ích kỷ bị hạn chế. Để nhận biết được cái Tôi đích thực của mình hoặc thực sự Tôi là, nghĩa là nhận biết về bản chất thiêng liêng của mình. Mỗi linh hồn có khả năng biểu hiện một cấp độ ý thức mới cao hơn, với mục đích thức tỉnh khỏi giấc ngủ và đồng hóa với các vị thần. Nhà văn và nhà huyền môn Aldous Leonard Huxley, được biết đến với cuốn sách "Một thế giới mới tươi đẹp", cũng viết một cuốn sách tên là "Triết học vĩnh cửu", nơi mà ông viết về một giáo lý mà quay trở lại lịch sử của nhân loại một lần nữa và lần nữa, mang hình thức văn hóa mà nó được thể hiện trong cuộc sống. Ông viết: "Triết lý vĩnh cửu được thể hiện chính xác nhất bằng công thức tiếng Phạn là "tat tvam asi" - hiểu nghĩa, đó chính là bạn. Atman hay sự thực vĩnh cửu cái Tôi là một với Brahman - nguyên tắc tuyệt đối của mọi loài và mục đích cuối cùng của mỗi con người là khám phá ra sự thật này, để biết mình thực sự là ai.

Mỗi truyền thống tương tự như các khía cạnh của một viên đá quý, phản ánh một cái nhìn đặc biệt về một và cùng một sự thật đó, nhưng đồng thời lặp lại và phản ánh lẫn nhau. Bất cứ ngôn ngữ và hệ thống khái niệm nào mà sẽ được sử dụng, tất cả các tôn giáo mà phản ánh triết lý vĩnh cửu, đều chia sẻ ý tưởng về sự hợp nhất với một cái gì đó lớn lao, với một cái gì đó bên ngoài chúng ta. Hoàn toàn có thể rút ra những lời dạy hữu ích và được tích hợp từ một hoặc nhiều nguồn cội mà không cần đồng hóa với chúng. Người ta nói rằng tất cả các giáo lý tâm linh thực sự chỉ đơn giản là những ngón tay chỉ vào một Chân lý siêu việt. Nếu để thuận tiện cho chúng ta, chúng ta sẽ bám vào những giáo điều, giáo lý, chúng ta sẽ dừng lại trong sự tăng trưởng tâm linh của chúng ta. Nhận ra Chân lý vượt trên tất cả các khuôn khổ khái niệm có nghĩa là rũ bỏ mọi sự đeo đuổi và gắn bó của chúng ta, rũ bỏ tất cả các khái niệm tôn giáo. Từ quan điểm của bản ngã, ngón tay chỉ bạn đến với Samadhi, thì trực tiếp chỉ đến vực thẳm. John Cross đã nói: “Nếu bạn muốn chắc chắn về con đường bạn đang đi, bạn phải nhắm mắt lại và bước đi trong bóng tối”.

Samadhi bắt đầu với một cú nhảy vào hư vô. Các truyền thống cổ xưa cho rằng để đạt được Samadhi, con người phải chuyển trọng tâm của ý thức từ tất cả các đối tượng đã biết, từ tất cả các hiện tượng bên ngoài, từ những suy nghĩ và cảm giác có điều kiện sang chính Nhận thức, Cội nguồn bên trong, Trái tim hay bản chất của chính mình. Trong bộ phim này, khi chúng ta sử dụng từ “Samadhi”, chúng ta đề cập đến Siêu việt, đến Samadhi cao quý, được gọi là Nirvikalpa-samadhi. Trong Nirvakalpa-samadhi nhận thấy sự dừng sự hoạt động của cái gọi là “Tôi”, và tất cả các thể loại tìm kiếm và hoạt động. Chúng ta chỉ có thể nói về những gì biến mất khi mà chúng ta tiếp cận nó và những gì xuất hiện trở lại khi chúng ta trở về từ trạng thái này. Tại đây không có nhận thức và vô nhận thức, không có đối tượng và vô đối tượng, không có ý thức và vô ý thức. Nó hoàn toàn không thể hiểu và tâm trí không cảm nhận được. Khi mà cái “tôi” đã hoạt động trở lại, thì nhận thấy sự vô kiến thức, một cái gì đó giống như sự mới ra đời và mọi thứ trở nên mới mẻ. Vẫn còn một hương thơm nhất định Thần thánh, còn tồn tại lâu hơn, theo độ di chuyển trên Con đường.

Có vô số chủng loại Samadhi được mô tả bởi các truyền thống cổ xưa, và ngôn ngữ đã tạo ra sự nhầm lẫn trong những năm qua. Chúng tôi chọn từ “Samadhi” để biểu thị sự thống nhất siêu việt, nhưng chúng tôi cũng có thể dễ dàng sử dụng một từ khác từ một truyền thống khác. “Samadhi” là một thuật ngữ tiếng Phạn cổ đại được sử dụng trong các truyền thống Vệ đà, yoga và Sankkhi của Ấn Độ, đã thâm nhập vào các truyền thống tâm linh khác. Samadhi là bậc thứ 8 trong số 8 bậc của yoga Patanjali, và là bậc thứ 8 của Bát chánh đạo Phật. Nhà Phật đã sử dụng từ “Niết bàn” nghĩa là chấm dứt “hoạt động” hay chấm dứt sự hoạt động của cái gọi là “tôi”. Patanjali mô tả yoga hoặc samadhi như là “citta vritti nirodha”, trong tiếng Phạn có nghĩa là “dừng lại sự bận rộn hoặc dừng lại những ý nghĩ của tâm trí. Đây là sự giải phóng nhận thức từ toàn bộ ma trận hoặc nguyên nhân đầu tiên của tâm trí. Samadhi không phải là một khái niệm, bởi vì để đạt được nó, bạn cần phải bỏ tâm trí khái niệm.

Các tôn giáo khác nhau đã sử dụng những từ ngữ khác nhau để mô tả sự hiệp nhất với Thần thánh. Thật thú vị, vì từ tôn giáo tự nó có một ý nghĩa tương tự. Từ La tinh ‘geyrage’ có nghĩa là “hội ngộ”, “tái hợp nối lại”. Từ ngữ “yoga” (“yoke”) có nghĩa tương tự như vậy, có nghĩa là sự kết hợp của trần tục với siêu việt. Trong Hồi giáo, điều này được phản ánh trong ý nghĩa tiếng Ả Rập cũ của từ “Hồi giáo”, có nghĩa là “đầu hàng” hoặc “thỉnh cầu tới Thiên Chúa”. Nó thể hiện sự khiêm nhường hoàn toàn hoặc sự đầu hàng của hệ thống “tôi”.

Những nhà huyền môn Kitô giáo như Thánh Phanxicô Assisi, Thánh Theresa of Avila và Thánh Gioan Thánh Giá đã nói về một liên minh thánh thiện với Thiên Chúa, Nước Thiên đàng bên trong con người. Trong sách Tin Mừng Thomas, Chúa Kitô đã nói: “Vương quốc không ở đây cũng không ở đó. Nhưng vương quốc của Cha đang lan rộng khắp trái đất và mọi người không thấy điều đó”. Nếu mà nhìn vào những tác phẩm của các nhà triết học Hy Lạp như Plato, Plotinus, Parmenides và Heroclitơ thông qua lăng kính đạo lý của triết học vĩnh cửu, thì họ đều chỉ ra một sự khôn ngoan duy nhất. Plotinus dạy rằng khát vọng quan trọng nhất của con người là hướng linh hồn con người đến trạng thái hoàn hảo và kết hợp với Đấng cao nhất.

Vị thánh và pháp sư của bộ lạc Lakota Black Elk có nói: “Sự bình yên chính yếu là điều quan trọng nhất, đó là sự bình an đến với linh hồn của mọi người khi họ cảm nhận mối quan hệ của họ, sự thống

nhất của họ với Trái đất và các sức mạnh của nó. Và khi họ nhận ra rằng Đại Linh ngự ở trung tâm của Quả đất, và trung tâm này ở khắp mọi nơi. Nó ở trong mỗi chúng ta“.

Nếu chúng ta không ở trong Samadhi, thì trên Con đường dẫn đến thức tỉnh có hai thái cực, hai cánh cửa mà bạn có thể bước vào. Hai chiều kích: một chiều kích dẫn đến ý thức thuần túy, chiều kích kia đến thế giới của các đối tượng có cảm giác. Hướng đi lên dẫn đến sự Tuyệt đối, và hướng xuống dẫn đến Maya, đến với mọi thứ được thể hiện, cả hữu hình và vô hình.

Mối quan hệ giữa tương đối và tuyệt đối có thể được thể hiện trong một trích dẫn của Sri Nisargadatta Maharaja: “Sự không ngoan biết rằng tôi chẳng là gì cả; Tình yêu biết rằng tôi là tất cả; và cuộc sống của tôi chày giữa chúng”. Từ một liên minh như vậy, một ý thức thiêng liêng mới được sinh ra. Một cái gì đó xuất hiện từ cuộc hôn nhân này, hoặc sự kết hợp của những thái cực này, hoặc cái chết của sự đồng hóa kép, trong khi điều vô hình này là không chạm tới được và không bao giờ được sinh ra. Ý thức phát triển một cách mạnh mẽ, tạo ra một cái gì đó mới, tạo ra thứ có thể được gọi là Ba Ngôi của “triết học vĩnh cửu”. Thiên Chúa Cha, siêu việt, không thể biết và không thay đổi, tạo nên một liên minh với nữ tính thiêng liêng Ban đầu, đại diện cho mọi thứ đang thay đổi. Một kết nối như vậy dẫn đến một sự biến đổi giả kim thuật, một cái gì đó như cái chết và tái sinh.

Trong giáo lý Vệ đà, sự kết hợp thiêng liêng được đại diện bởi hai sức mạnh chính - Shiva và Shakti. Trong quá trình lịch sử, tên và khuôn mặt của các vị thần khác nhau đã thay đổi, nhưng phẩm chất cơ bản của họ vẫn không bị thay đổi. Từ sự kết hợp này, một Ý thức thiêng liêng mới được sinh ra, một cách tồn tại mới trên thế giới. Hai thái cực trở thành một tổng thể không thể chia cắt. Năng lượng phổ quát không có tâm địa và không bị hạn chế. Đây là một tình yêu thuần khiết. Không có gì để mua được hoặc mất đi, bởi vì nó hoàn toàn trống rỗng và hoàn toàn được lấp đầy.

Bất kể là các trường phái bí truyền của Mesopotamia, truyền thống tâm linh của người Babylon và người Assyria, các tôn giáo của Ai Cập cổ đại, văn hóa người Nubian và người Kemethian của Châu Phi cổ đại, những truyền thống đạo sĩ và bản địa của toàn thế giới, người thần bí Hy Lạp, Gnostics, Cơ đốc phục lâm, Phật tử, Đạo giáo, Do Thái giáo, Zoroastrians, đạo Jains, Hồi giáo, hoặc Kitô giáo, tất cả họ đều hợp nhất ở chỗ là những hiểu biết tâm linh sâu sắc nhất của họ cho phép những người theo các đạo giáo này biết đến Samadhi.

Chính từ “samadhi” có nghĩa là “để biết đến sự giống nhau hay hợp nhất. Nó có nghĩa là Thống nhất. Nó hợp nhất tất cả các khía cạnh của bạn. Nhưng không nên hiểu nhầm rằng sự hiểu biết trí tuệ là đạt được “Samadhi” thật sự. Đó là sự bình yên của bạn, khoảng trống của bạn, hợp nhất tất cả các cấp độ của vòng xoáy cuộc đời. Chính nhờ những giáo lý cổ xưa của Samadhi mà nhân loại có thể bắt đầu nhận thức được Cội nguồn duy nhất của tất cả các tôn giáo và một lần nữa hòa hợp với vòng xoáy của sự sống, Thần linh vĩ đại, Pháp đạo hay Đạo giáo.

Vòng xoắn ốc là một cây cầu kéo dài từ vũ trụ vi mô đến vũ trụ vĩ mô, từ DNA của bạn đến năng lượng Lotus bên trong đi qua các luân xa, đến các nhánh xoắn ốc của các thiên hà. Mỗi cấp độ của linh hồn được thể hiện thông qua một vòng xoắn ốc như các nhánh cây không ngừng phát triển, sống động, khám phá. Samadhi đích thực là nhận thức về sự trống rỗng của tất cả các cấp độ bản thân, tất cả các vỏ bọc của tâm hồn. Vòng xoắn ốc là một trò chơi bất tận về tính hai mặt và chu kỳ của sự sống và cái chết. Đôi khi, chúng ta quên mất kết nối của mình với Nguồn cội. Lãng kính mà chúng ta nhìn rất là nhỏ và chúng ta đồng hóa với một sinh vật giới hạn đang bò trên mặt đất, chỉ một lần nữa để hoàn thành hành trình trở về Nguồn cội, đi đến Tâm điểm, mà ở khắp mọi nơi.

Hoàng Tử cũng đã nói: “Khi nào không còn sự tách biệt giữa cái này và cái kia, nó được gọi là điểm tĩnh lặng của Đạo giáo. Tại điểm bất động ở tâm điểm của vòng xoắn ốc, thì có thể thấy sự vô hạn trong tất cả mọi thứ”. Câu thần chú cổ xưa “om mani padme hum” có ý nghĩa thi ca. Con người thức tỉnh hoặc nhận ra một viên đá quý bên trong bông hoa sen. Bản chất thực sự của bạn được đánh thức trong tâm hồn, trong thế giới NHƯ sự bình an. Chuyển sang nguyên tắc của chủ nghĩa thần bí “ở bên trên thế nào thì ở bên dưới thế đó, ở bên dưới thế nào thì bên trên thế đó”, chúng ta có thể rút ra một sự tương đồng để hiểu được mối quan hệ giữa tâm trí và sự im lặng, tương đối và tuyệt đối.

Con đường dẫn đến việc nhận ra bản chất phi khái niệm của Samadhi, đây là một lời mời gọi tới sự tương đồng của một hố đen. Hố đen thường được định nghĩa như là một vùng không gian có trường hấp dẫn mạnh đến mức mà cả lượng tử ánh sáng và vật chất đều không thể thoát khỏi nó. Các lý thuyết mới cho thấy rằng tất cả các vật thể từ các hạt vi mô nhỏ nhất đến các vĩ mô tạo thành như các thiên hà đều có một lỗ đen hoặc một điểm kỳ dị bí ẩn ở tâm điểm. Liên quan đến sự tương tự này, chúng tôi sẽ sử dụng định nghĩa mới về hố đen - “trung tâm này ở khắp mọi nơi”. Trong truyền thống Thiền tông, có rất nhiều câu thơ và công án dẫn chúng ta đến cổng trời không đường quay lại. Con người cần phải đi qua cổng trời không đường quay lại để biết về Samadhi.

Chân trời sự kiện là một ranh giới về thời gian và không gian mà những sự kiện bên ngoài nó không thể ảnh hưởng đến người quan sát bên ngoài, điều đó có nghĩa là mọi thứ xảy ra bên ngoài chân trời những sự kiện thì bạn không thể nhận ra. Chúng ta có thể nói rằng chân trời sự kiện của hố đen là một sự tương tự cho cổng trời không đường quay lại. Đây là ngưỡng giữa cái tôi và sự vắng mặt của nó. Không có cái “tôi” vượt qua chân trời của những sự kiện. Ở trung tâm của hố đen là một điểm kỳ dị một chiều mà chứa hàng nghìn tỷ mặt trời trong một không gian nhỏ không thể tưởng tượng được. Trong thực tế, là một số lượng vô hạn. Theo nghĩa đen, trái đất ở trong một cái gì đó nhỏ hơn vô hạn so với một hạt cát. Một điểm kỳ dị là một cái gì đó không thể hiểu được, bên ngoài ranh giới của thời gian và không gian. Theo vật lý, sự chuyển động là không thể ở đây, cũng như sự tồn tại của các vật thể là không có.

Dù là gì đi nữa, nó không thuộc về thế giới mà có thể nhận thức được, nhưng nó không thể được mô tả như là một sự bất động. Nó vượt quá giới hạn của sự tĩnh lặng và chuyển động. Khi bạn nhận thức được một trung tâm nằm đồng thời ở mọi nơi và không có ở nơi nào, tính đối ngẫu sẽ biến mất. Hình thù và sự trống rỗng, thời gian và vô thời gian. Bạn có thể gọi nó là sự tĩnh lặng năng động hoặc chứa đầy sự trống rỗng bên trong trung tâm của bóng tối hoàn toàn. Giáo viên Đạo giáo Lão Tử đã nói: “Bóng tối ở bên trong bóng tối là cửa ngõ để hiểu được mọi thứ”. Nhà văn và nhà thần thoại học so sánh Joseph Campbell nói về biểu tượng chu kỳ, một phần của “triết lý vĩnh cửu”, mà ông gọi là Ah!5 Mipal, Điểm trung tâm hoặc ngọn núi cao nhất, một điểm tựa mà mọi thứ đều xoay quanh nó. Điểm mà tại đó là sự tĩnh lặng và sự chuyển động được kết nối. Một cây hoa khổng lồ được mọc ra từ Trung tâm này. Cây bồ đề kết nối tất cả các thế giới. Giống như một hố đen lôi kéo Mặt trời vào, cũng là khi bạn tiếp cận với Hiện thực vĩ đại, cuộc sống của bạn bắt đầu xoay quanh nó, và bạn bắt đầu biến mất. Theo tiến độ tiếp cận đến gần cái Tôi đích thực, hệ thống bán ngã chứa đầy nỗi sợ hãi. Nhiệm vụ của người bảo vệ tại cổng là kiểm tra các du khách. Con người phải sẵn sàng đối mặt với nỗi sợ hãi lớn nhất của mình, và đồng thời chấp nhận sức mạnh vốn có trong con người. Để làm sáng tỏ nỗi sợ hãi vô thức và vẻ đẹp ẩn giấu bên trong. Nếu mà tâm trí bạn bình tĩnh và nếu không có phản ứng cái “tôi”, thì tất cả các hiện tượng vô thức do tiềm thức tạo ra sẽ xuất hiện và biến mất. Đây là thời điểm mà bạn sẽ thực sự cần niềm tin vào hành trình tâm linh của mình.

Đức tin có nghĩa là gì? Niềm tin khác với tín ngưỡng. Tín ngưỡng là sự chấp nhận một cái gì đó ở cấp độ của tâm trí để an ủi chính mình. Tín ngưỡng là một phương pháp của tâm trí để biểu thị và kiểm soát kinh nghiệm. Còn niềm tin thì ngược lại. Niềm tin là ở tại một nơi hoàn toàn không biết đến, chấp nhận tất cả mọi thứ mà xuất hiện từ vô thức. Niềm tin là đầu hàng trước sự thúc đẩy của sự kỳ dị, sự tan chảy hoặc “từ bỏ” bản thân, với mục đích đi qua cánh cổng không đường trở lại. Sự tiến hóa và cấu trúc của thiên hà có liên quan mật thiết đến quy mô của hố đen của nó, cũng giống như sự tiến hóa của bạn gắn liền với sự hiện diện của cái Tôi đích thực, điểm kỳ dị là bản chất thật của bạn.

Chúng ta không thể nhìn thấy một hố đen, nhưng chúng ta có thể biết về nó bằng cách các vật thể di chuyển xung quanh nó, bằng sự tương tác của nó với thực tế vật lý. Tương tự như vậy, chúng ta không thể nhìn thấy bản chất thực sự của chúng ta. Cái Tôi đích thực không thể chạm vào được, nhưng chúng ta có thể nhận thấy một hành động giác ngộ. Như thiền sư Suzuki đã nói: “Nói một cách nghiêm túc, không có người nào giác ngộ. Chỉ có những hành vi giác ngộ”. Chúng ta không thể nhìn thấy bản chất của chúng ta, giống như mắt không thể nhìn thấy chính nó. Chúng ta không thể nhìn thấy nó, bởi vì tầm nhìn chỉ có thể nhờ vào nó. Giống như một hố đen, Samadhi không vô dụng, và không phải là một vật thể. Đó là sự phá hủy tính hai mặt của vật thể và phi vật thể. Không có các cổng dẫn đến Hiện thực vĩ đại, nhưng có những con đường vô tận.

Những con đường, Pháp đạo giống như một vòng xoáy bất tận, không có điểm bắt đầu và kết thúc. Không ai có thể đi qua cổng không đường trở lại. Không có một tâm trí nào đã đến được đây và sẽ không bao giờ có nó. Chỉ có “không ai” có thể đi qua được cổng không đường trở lại, vì vậy không có ai. Samadhi là một con đường không có đường, một chiếc chìa khóa vàng. Đó là sự kết thúc của sự đồng nhất giữa cái “tôi” với các hệ thống, tách biệt thế giới bên trong và bên ngoài của chúng ta. Có nhiều mô hình khái niệm mô tả các lớp hoặc cấp độ của cái “tôi” và các hệ thống. Chúng tôi sử dụng một ví dụ từ thời cổ đại. Trong Upanishad, những chiếc vỏ bao phủ Atman hoặc linh hồn được gọi là “koshas”. Mỗi một kosha giống như một tấm gương. Việc phân lớp cấu trúc cái “tôi”, một lớp phủ hoặc mức độ của maya, ngăn cản chúng ta nhận ra bản chất thực sự của chúng ta, nếu chúng ta được đồng hóa với nó.

Hầu hết mọi người nhìn thấy sự phản chiếu và tin rằng đó chính là họ. Một tấm gương phản chiếu lớp xác thịt, cơ thể vật lý. Một tấm gương khác phản ánh tâm trí, suy nghĩ, bản năng và những cảm giác của bạn. Gương thứ ba là năng lượng bên trong của bạn hoặc Prana /hơi thở, sự sống/, có thể được tìm thấy bằng cách nhìn vào bên trong chính mình. Một tấm gương khác phản ánh mức độ của những Hình tượng - cấp độ của Trí tuệ hoặc sự Khôn ngoan, và có những lớp phức tạp siêu việt hoặc phức tạp hạnh bất nhị được biết đến khi tiếp cận tới Samadhi. Về mặt lý thuyết, một số lượng vô hạn các tấm gương hoặc các khía cạnh của cái “tôi có thể được phân biệt, và chúng liên tục được thay đổi.

Hầu hết mọi người vẫn chưa khám phá ra các lớp Prana, Tâm trí cao vời và phức tạp trong sự bất nhị. Họ thậm chí không biết về sự tồn tại của chúng. Những lớp này hình thành nên cuộc sống của bạn, nhưng bạn không nhìn thấy chúng. Trên thực tế, những tấm gương ẩn ảnh hưởng đến cuộc sống của chúng ta nhiều hơn những tấm gương mà nhìn thấy được. Chúng là vô hình, bởi vì đối với hầu hết mọi người, chúng không được biết đến đầy đủ bởi ý thức của chúng. Cũng giống như mạng lưới ngọc trai của Indra, các tấm gương phản chiếu lẫn nhau và các phản chiếu phản ánh tất cả các phản chiếu tiếp theo đến độ bất tận. Sự thay đổi ở một cấp độ đồng thời ảnh hưởng đến tất cả các cấp độ khác. Một số tấm gương này có thể vẫn còn trong bóng tối nếu chúng ta không may mắn tìm được một người thầy khôn ngoan có thể giúp chúng ta làm sáng tỏ ra chúng.

Sự thật là, chúng ta không hề biết về những gì mà chúng ta không đoán ra. Bây giờ hãy tưởng tượng rằng bạn đã đập vỡ tất cả các tấm gương. Không có tấm gương phản chiếu bạn với chính bản thân mình. Bạn đang ở đâu vậy. Khi tâm trí im lặng, những tấm gương cũng ngừng phản chiếu. Không còn những đồ vật và đối tượng. Nhưng đừng nhầm lẫn trạng thái đầu tiên với sự hư vô hoặc không tồn tại. Cái Tôi đích thực không phải là một cái gì đó, nhưng cũng không phải là không có gì. Cội nguồn không phải là một cái gì đó, mà là sự trống rỗng hoặc là sự vô động. Sự trống rỗng đó là nguồn gốc của mọi thứ. Hình dạng được biết đến giống như sự trống rỗng, sự trống rỗng được biết đến giống như hình dạng. Cội nguồn này là cái nổi bật vời của Tạo vật, mang tất cả các khả năng trong mình.

Samadhi là sự thức tỉnh của nhận thức nhân cách. Cũng giống như ngay khi bạn thức dậy sau một giấc mơ và nhận ra rằng mọi thứ bạn mơ ước đều xảy ra trong tâm trí bạn. Sau khi hiểu về Samadhi, bạn hiểu rằng mọi thứ trên thế giới này xảy ra bên trong các lớp năng lượng và nhận thức. Đây đều là những tấm gương trong những tấm gương, những giấc mơ trong những giấc mơ. Cái “Tôi” mà đó là bạn, theo ý kiến của mình, vừa là giấc mơ vừa là người ngủ. Bất cứ điều gì chúng ta nói trong bộ phim này, hãy để cho nó đi, đừng bám lấy nó bằng tâm trí của bạn. Linh hồn mơ một giấc mơ, một giấc mơ về bạn. Giấc ngủ đó là tất cả mọi sự thay đổi, nhưng có khả năng để biết về sự không thay đổi. Thực tế này không thể được hiểu bởi một tâm trí cá nhân bị hạn chế.

Khi chúng ta trở về từ Nirvikalpa Samadhi, những tấm gương bắt đầu phản chiếu trở lại và rõ ràng rằng thế giới mà bạn nghĩ rằng bạn sống thực sự là chính bạn. Bạn không bị giới hạn, rằng chỉ có một sự phản chiếu tạm thời, ata, nhận thức được bản chất thực sự của mình, là Nguồn gốc của tất cả những gì mà HIỆN HỮU. Đó là một tia sáng của Tâm trí cao siêu, mằm mống, “Bát nhã” hay kiến thức là thứ được sinh ra từ Samadhi. Theo sách Tin Mừng của thánh Gioan, Hokmah hay sự khôn ngoan đến từ hư vô. Cái hạt trí tuệ này vô cùng nhỏ bé, nhưng đồng thời, nó ôm lấy toàn bộ Sinh mệnh, vẫn không thể hiểu được, cho đến khi ở trong quốc vương tấm gương chưa có được hình dạng gọi là “Bina”, trong lòng, được tạo ra bởi Tâm trí cao siêu, tạo ra hình dạng cho Thần linh mới sinh ra.

Sự tồn tại của các chiếc gương hoặc tâm trí không phải là vấn đề. Trong thực tế, sai lầm hoặc ảo tưởng của con người là để đồng hóa mình với chúng. Ảo tưởng rằng chúng ta là cái “tôi” bị giới hạn và nghĩa là Maya. Giáo lý Yogic nói rằng để hiểu Samadhi, con người phải quan sát đối tượng thiền cho đến khi nó biến mất đi, cho đến khi bạn bị biến mất trong nó hoặc nó biến mất trong bạn. Mặc dù các truyền thống khác nhau sử dụng những từ ngữ khác nhau, nhưng về cơ bản, tất cả chúng đều chỉ ra sự chấm dứt cái “tôi” đồng hóa và cái “tôi” hoạt động. Phật luôn nói về chúng ta không phải là ai. Ngài khuyên trực tiếp học hỏi công việc của cái “tôi” là một hệ thống. Ngài không nói Samadhi là gì, ngoại trừ đó là sự kết thúc của mọi đau khổ.

Trong Advaita Vedanta có thuật ngữ là “neti-neti”, có nghĩa là “không phải thế này, không phải thế kia”. Mọi người trên con đường tiến đến sự tự nhận thức khám phá bản chất thực sự của họ, hoặc bản chất của Brahman, trước tiên phải biết được họ không phải là ai. Tương tự như vậy, trong Kitô giáo, Theresa Avila đã đề xuất một cách tiếp cận khác đối với việc cầu nguyện, đó là “con đường phủ định” hoặc “Ma pezailla”. Một lời cầu nguyện của sự im lặng, đầu hàng và hiệp nhất, đó là cách duy nhất để tiếp cận đấng Tuyệt đối. Nhờ quá trình loại bỏ từng bước này, con người loại bỏ mọi thứ như không nhất quán và biến đổi.

Tâm trí, hệ thống bản ngã và mọi thứ khác, bao gồm cả các lớp vô hình của cái “tôi”. Tiềm thức phải trở nên minh bạch để bắt đầu phản chiếu Nguồn cội. Nếu có rất nhiều các kiến thức và cái “tôi” hoạt động trong tiềm thức, thì cuộc sống của chúng ta bị khóa trong một mê cung của những khuôn mẫu ẩn giấu mà cái tôi sẽ không bị phát hiện.

Khi nào mà phát hiện ra rằng tất cả các lớp của cái “tôi” đều trống rỗng, bạn sẽ thoát khỏi được cái “tôi”, thoát ra khỏi mọi khái niệm. Một bước ngoặt trong sự phát triển của bạn là nhận ra rằng bạn không biết mình là ai. Ai đang trải qua quá trình hô hấp? Ai cảm nhận mùi vị? Ai có được kinh nghiệm ca hát, nghi lễ, khiêu vũ, núi non?

Quan sát người quan sát, chiêm nghiệm người chiêm ngưỡng. Lúc đầu, khi bạn quan sát người chiêm ngưỡng, bạn sẽ chỉ thấy cái “tôi” giả, nhưng nếu bạn không từ bỏ nó, nó sẽ thoái trào. Hãy khám phá trực tiếp những gì đang hoặc những gì đang trải qua. Không chớp mắt, xuyên thấu, thăm sâu, với tất cả các sức mạnh của bản thể mình.

Không có cái tôi mà là đang thức tỉnh. Không có BẠN là người đang thức tỉnh. Chỉ có một sự thức tỉnh từ ảo ảnh về sự tồn tại của một bản ngã riêng biệt. Từ một giấc mơ về một giới hạn “cho bạn”. Nói về nó không có ý nghĩa. Phải có một điểm dừng thực sự của “tôi” để mà hiểu rõ bản chất của nó, và ngay khi nó được nhận biết, không có gì cần phải nói thêm nữa. Ngay khi bạn bắt đầu nói một điều gì đó, bạn sẽ lại quay trở lại tâm trí của mình. Tôi đã nói quá nhiều. Thông thường có ba trạng thái nhận thức: tỉnh táo, mơ màng và ngủ sâu. Samadhi đôi khi được gọi là trạng thái thứ tư, trạng thái cơ bản của nhận thức.

Sự thức tỉnh nguyên thủy, có thể hiện diện liên tục và cùng với các trạng thái nhận thức khác. Trong Vedanta, đây được gọi là Turia. Những cái tên gọi khác của Turia là nhận thức của Chúa Kitô, nhận thức của Krishna, bản chất của Phật hay Sahaj Samadhi. Trong Sahaja Samadhi, các Tôi đích thực hiện diện cùng với tất cả các chức năng khác của con người. Tĩnh lặng là thiếu sự chuyển động tại trung tâm vòng xoáy của các hiện tượng thay đổi. Suy nghĩ, cảm giác, cảm nhận và năng lượng xoay quanh người đó ở ngoại vi, nhưng mức độ bất động hoặc cái Tôi không thay đổi trong quá trình hoạt động bên ngoài, giống như trong thiền định. Không ngoại trừ rằng cái Tôi đích thực sẽ có mặt ngay cả trong cơn ngủ sâu, nghĩa là sự nhận thức của bạn về cái TÔI LÀ không biến đi đâu mất, ngay cả trong khi trạng thái nhận thức thay đổi.

Đây là một giấc mơ yoga. Sách Diễm Ca của Solomon từ Tanach hay sách Cựu Ước có nói: “Tôi đang ngủ, nhưng trái tim tôi vẫn tỉnh táo”. Đó là sự nhận thức về nhận thức vô nhân vĩnh cửu được phản ánh trong những lời của Chúa Kitô khi ngài nói: “Trước khi có Áp-ra-ham, tôi đã có”. Một nhận thức tỏa sáng qua vô số khuôn mặt và hình dạng. Trước hết, từ các cực bên trong bạn, một ngọn lửa nho nhỏ đã được được sinh ra. Đầu tiên phái nam thâm nhập vào nhận thức cùng với việc đầu hàng hoặc tiết lộ năng lượng cho phái nữ. Nó rất dễ vỡ, rất dễ mất nó, và bạn phải chăm sóc nó để bảo vệ và duy trì sự sống trong đó cho đến khi nó lớn mạnh hơn. Samadhi vừa là một trạng thái nhận thức

vô thời gian, vừa là một bước trong quá trình phát triển. Một cái gì đó sống và phát triển theo thời gian. Chúng ta càng dành nhiều thời gian trong Samadhi, bây giờ, trong vô thời gian, thì chúng ta càng được hưởng dẫn bởi Trái tim, Linh hồn hay Atman và ít phụ thuộc hơn vào những hệ thống có điều kiện.

Theo cách này, con người được giải thoát khỏi tâm trí nguyên thủy. Giải thoát khỏi những dòng suy nghĩ bệnh hoạn. Cấu trúc bên trong đang thay đổi. Năng lượng không còn chảy một cách vô thức vào các hệ thống cũ được định trước, nói cách khác, có nghĩa là con người không còn được đồng nhất với hệ thống cái "tôi", với thế giới bên ngoài của các hình thức. Để biết về Samadhi, bạn cần rất nhiều nỗ lực để những nỗ lực trở thành một sự đầu hàng hoàn toàn của chính bạn, và nó hấp thụ tất cả đến mức mà cần đến toàn bộ nỗ lực của tất cả bản thể bạn, tất cả năng lực của bạn. Đó là sự cân bằng của những nỗ lực và sự đầu hàng, âm dương. Một cái gì đó giống như một phi nỗ lực của nỗ lực.

Nhà huyền môn Ấn Độ và là hành giả Ramakrishna Paramahansa đã nói: "Hãy tìm kiếm sự giác ngộ chỉ như khi như người có mái tóc bị cháy, vội tìm kiếm một ao nước". Bạn phấn đấu tới nó với tất cả bản chất của mình. Trong quá trình luyện tập để vượt qua bản ngã, rất cần sự can đảm, cảnh giác và kiên trì để duy trì sự sống của thai nhi. Để không quay trở lại mô hình của thế giới này. Chúng ta cần sẵn sàng để bơi ngược dòng nước, chống lại sự phá hủy không thể tránh khỏi của ma trận và bánh xe nghiền nát của Samsara. Mỗi một hơi thở, mọi suy nghĩ, mọi hành động cần phải hướng tới nhằm mục đích tìm hiểu Nguồn cội. Samadhi không được biết đến bằng nỗ lực, nhưng nó không phải là vô nỗ lực. Hãy từ bỏ nỗ lực và không nỗ lực. Nhị nguyên này chỉ còn tồn tại trong tâm trí.

Sự hiểu biết thực sự Samadhi rất đơn giản, phổ quát, đến mức nó không thể được truyền đạt với sự trợ giúp của một ngôn ngữ có tính hai mặt trong tự nhiên. Chỉ có một nhận thức nguyên thủy được thức tỉnh như một sự bình an, nhưng nó bị che giấu bởi nhiều tầng lớp của tâm trí. Cũng giống như mặt trời bị che khuất sau những đám mây. Sau khi mọi lớp của tâm trí được loại bỏ, thì bản chất của chúng ta sẽ được tiết lộ. Sau khi loại bỏ mọi tầng lớp của tâm trí, thì người ta gọi nó là những Samadhi khác nhau. Họ đặt tên cho các loại trải nghiệm hoặc hiện tượng khác nhau, nhưng Samadhi đơn giản đến mức khi người ta nói với bạn bạn rằng nó là những gì gì và làm thế nào để hiểu được nó, nhưng tâm trí sẽ không bao giờ hiểu điều này. Trên thực tế, Samadhi không đơn giản và không phức tạp, tâm trí làm như vậy. Khi không có tâm trí, không có vấn đề gì, bởi vì tâm trí phải dừng lại trước khi nhận biết Samadhi. Nó không phải là một cái gì đó tự động xảy ra. Học thuyết chính xác nhất về Samadhi có lẽ được truyền đạt bằng cụm từ này: "Hãy bình tĩnh và nhận biết".

"Im lặng là ngôn ngữ của Đức Chúa Trời. Mọi thứ khác là bản dịch sai". Rumi "Im lặng là ngôn ngữ của Đức Chúa Trời. Mọi thứ khác là bản dịch sai". Rumi làm thế nào để truyền đạt sự bình an bằng lời nói và hình ảnh? Làm thế nào để truyền tải sự im lặng, tạo ra bởi tiếng ồn? Thay vì nói về Samadhi như một khái niệm trí tuệ, bộ phim này là một lời kêu gọi quyết định cho vô hành động. Một lời kêu gọi ngời thiên, sự im lặng bên trong và cầu nguyện. Một lời kêu gọi HÃY DỪNG LẠI. Dừng tất cả mọi thứ được kích hoạt bởi một tâm trí ích kỷ bệnh hoạn. Hãy bình tĩnh và nhận biết. Không ai có thể nói những gì mà sẽ hiện ra từ sự bình an. Đây là một lời kêu gọi hành động từ Trái tim thiêng liêng. Nó giống như nhớ lại một cái gì đó nguyên thủy. Linh hồn thức tỉnh và nhớ lại chính mình. Nó là một hành khách đang ngủ, nhưng bây giờ sự Trống rỗng đã đánh thức dậy và nhận ra mình là tất cả mọi thứ. Bạn không thể tưởng tượng Samadhi là gì thông qua một tâm trí ích kỷ hạn chế, cũng như không thể giải thích cho một người mù ánh sáng gì. Tâm trí của bạn không thể biết điều này. Nó không thể làm giả nó. Để nhận biết Samadhi có nghĩa là nhìn theo một cách mới, nhìn thấy các vật thể không riêng lẻ, mà là nhận ra một người mà nhìn thấy.

Đức Phanxicô Assisi đã nói: "NHỮNG GÌ bạn tìm kiếm là chính bản thân bạn". Khi bạn đã nhìn thấy mặt trăng, bạn có thể nhận ra nó trong bất kỳ hình dạng phản chiếu nào. Cái Tôi đích thực luôn có ở đây, nó là tất cả, nhưng đơn giản là bạn không nhận ra sự hiện diện của nó. Khi bạn học cách nhận biết và ở trong sự thật và cái Tôi vượt ra khỏi những giới hạn của tâm trí và cảm xúc, lúc đó sẽ cảm nhận được phước hạnh trong cuộc sống hàng ngày. Lúc đó bản thân chúng ta sẽ trở thành một PHƯỚC HẠNH. Bạn đừng cố gắng giải thoát bản thân khỏi những ham muốn, bởi vì mong muốn giải thoát bản thân khỏi những ham muốn và nghĩa là ham muốn. Thật vô nghĩa khi cố gắng trở thành bất

động, bởi vì bất kỳ ham muốn nào cũng là một chuyển động. Hãy nhận ra sự tĩnh lặng mà đã luôn hiện diện. Hãy bất động và nhận biết. Khi tất cả các tùy chọn bị loại bỏ, Nguồn cội sẽ mở ra, nhưng đừng cố bám vào Nguồn cội.

Thực tế vĩ đại, Đạo giáo, không phải một hay là hai. Ramana Maharshi đã nói: “Tôi là một. Nếu nó bị giới hạn, thì đó là bản ngã, nếu nó không bị giới hạn, thì đó là một Thực tại vô hạn và vĩ đại”. Nếu bạn tin những gì đang được nói, bạn sẽ bỏ lỡ nó. Nếu bạn không tin, bạn cũng đang bỏ lỡ điều này. Niềm tin và sự không tin hoạt động ở cấp độ của tâm trí. Chúng đòi hỏi kiến thức, nhưng nếu bạn bắt đầu cuộc khám phá của riêng mình, khám phá mọi khía cạnh của chính bản thân mình, tìm kiếm người khám phá, nếu bạn sẵn sàng sống theo các nguyên tắc “Không theo ý của con, nhưng ý của Ngài sẽ được thực hiện”, nếu bạn sẵn sàng vượt qua mọi kiến thức, thì lúc đó có lẽ bạn sẽ hiểu được những gì tôi đã cố gắng chỉ ra. Chỉ sau đó, chính bạn mới biết được về Bí ẩn sâu sắc và Vẻ đẹp ban đầu. Có khả năng cho một cuộc sống khác.

Có một cái gì đó thiêng liêng, không thể hiểu được, mà có thể được tìm thấy trong chiều sâu của con người bạn, bên ngoài các khái niệm, giáo điều, những hoạt động có điều kiện và tất cả các sở thích. Nó không đạt được bằng các kỹ thuật, nghi lễ hoặc thực hành. Không có cách nào để có được điều này. Không có hệ thống. Không có con đường nào dẫn đến Con đường. Như họ nói trong truyền thống Thiên Tông: “khám phá bộ mặt thật của bạn trước khi bạn được sinh ra”. Điều này không có nghĩa là thêm một cái gì đó cho chính mình. Nó có nghĩa là trở thành ánh sáng cho chính mình; ánh sáng xua tan mọi ảo tưởng của cái “tôi”. Cuộc sống sẽ luôn luôn không được thực hiện, và trái tim sẽ không thể tìm thấy sự bình yên cho đến khi tìm thấy được nó, trong Bí ẩn bên ngoài những cái tên và hình dạng.